

COURANT.

en Wetenschappelijk

Black

Dinnsdag

25 November 1990

MATIERE BERLUTEN, DER VORIGE COURANT

— Uit Aken wordt van 20 november gemeld, dat de engelsche kabinetsofficier *Moore*, daags te voren en zijn gezindte de Duitse kabinetsofficier *Olens*, beide met depeches van Londen, gekomen door eerstgenoemde stad naar Frankfurt zijn getrokken.

De zitting der belgische afgevaardigden van Zaterdag 11., die aan de voortzetting van de behandeling der wet op de gemeentebesturen was gewijd, heeft niets van eenig belang opgeleverd.

— De brusselsche *Courrier* meldt, dat de voormalige russische gezant aan het Nederlandsche hof, haren van *van der Hoff*, welke zich laatstelijk in Brussel bevond, gisteren Brussel is gepasseerd, zich met spoed naar Berlijn begevende. Hij was, naar de *Courrier* verneemt, naar Berlijn door keizer Nicolaas ontboden, om een conferentie aldaar te houden over de Europese zaken, om te oefenen, bij te wonen.

— De erfgenamen van den te Luik overleden *abt Bonquembourg* hebben een proces begonnen om de vermindering te verkrijgen van het laatste testament des overledenen, waarbij degenen, voor diens dood gemaakt en waarbij zijne nalatenschap, op meer dan 50,000 franken geschat, aan onbetrouwbare personen vermaakt werd.

— De heer *Quetlet* is te Brussel tot permanenten secretaris der brusselsche Akademie in plaats van wijlen den heer *Dewes*, benoemd.

— Het hof van justitie heeft den roep voor drie weken aangenomen wegens het overlijden van den *Pedro*.

— Te Antwerpen waren Zaterdag genoteerd Belg. 98, 97 1/2; Nap. 89; Sp. perper. 45 1/2; 45; 3 pCt. 27 1/2; Braz. 76.

— De Nederlandsche Berigten tot den 20sten behelzen geene nadere bijzonderheden omtrent de eindelijkte vorming van het nieuwe engelsche ministerie. De Koning had weder bijzondere geboden verleend aan den hertog van Wellington, de lords *Ellenborough*, *Cowley*, *Lyndhurst*, den president van het huis der gemeenten *Mr. Mannes-Sutton*, den graaf *Albarnie* en *Mr. Arbuthnot*. De koninklijke kabinetsraad worden gehouden, waartoe de ministers reeds ontboden waren.

De hertog van Wellington had op het bureau van de buitenlandse zaken gearbeid met den onder-secretaris van de kolonien en met den eersten commissaris voor de buitenlandse zaken. De gezanten van Napels, Brazilië en Amerika, de Fransche zaakgelastigde *de Bacourt*, en de Spaansche en Portugesche ambassadeurs hadden ingesigels op het *foreign-office* gearbeid.

Naar men meende kon *sir Robert Peel* reeds spoedig te Londen terug zijn, dan men eerst berekend had. Zaterdag acht dagen, voor dat de hertog van Wellington Brighton verliet, was reeds een courier met depeschen naar hem afgezonden, die den grootsten spoed moest maken, zoo dat men dacht dat de heer *Peel* binnen 10 a 14 dagen te Londen kon zijn. Een gouvernementstoomboot zou hem te Calais blijven wachten.

De graaf *Errol* en de baron *Ralkland*, schoonzonen van den Koning, hebben hunne demissie gegeven als officieren van 's Konings Huis, gelijk mede eenige hoofd-ambtenaren aan onderscheidene ministerien.

De *Courier* herhaalt nogmaals, dat de val van het ministerie *Macbourn* grotendeels aan het onbegrijpelijk gedrag van den lord *Katharine Brougham* moet geweten worden. De *Times* zegt, dat hij reeds voor drie maanden daaromtrent zijne meening had te kennen gegeven en de uitkomst zijn gevoelen bevestigd had. Hetgeen men den heer *Brougham* te laste legde bestond daarin, dat hij in de *Edinburgh Review* onder anderen geschreven had, dat de tijd zou komen, dat het hof van justitie tot den hertog van Wellington en den heer *Peel* de roepvlugt zou moeten reiken, als degenen die het land het best uit de zwaarte gevallen konden redden konden; en dat hij lange teregtweg zou pleiten hebben, zich eens plaats onder de bors voor te behouden, die op den hof van justitie tegenwoordig oogenblik ter zijde lieft liggen.

Onderscheidene volkvergaderingen waren er in de verschillende wijken van Londen gehouden, doch men had niet vernomen dat er nog iets uitgewerkt hadden.

Te Londen waren de fondsen zijende. Dezelve waren den 20sten genoteerd: 5 pCt. gecons. 91 1/2; Ned. 2 1/2 pCt. 52 1/2; Portugal 86 1/2; Sp. Cortes 55 1/2; Braz. 78 1/2; Mexico 41.

— *FRANKRIJK*, den 21sten November.

Men wil dat er bij het hervatten der zitting van de wetgevende kamers, een nieuwe openingrede zal worden uitgesproken. Men zoude trachten lange dien weg de kamer van afgevaardigden op te leiden, die in het laatste adres van antworting op de dubbelzinnige uitdrukkingen, die in het laatste adres van antworting door de zoogenaamde *leerzame* zijn ingevoegd, en over welker bedoeling seep veel is getwist, terug te komen. Voorts zal het de vraag zijn, of de ministers die thans, na een tusschenruimte van slechts drie dagen, hunne vorige betrekkingen weder hebben aangenomen, daardoor aan een herkiezing zijn onderworpen.

De heer *Millier*, die als vice-president van den raad van openbare onderwerpen tegevoerd met den heer *Guizot*, zijn ontslag had gevraagd, is thans in zijne functie hersteld.

— Terwijl men over de zamenstelling van het Engelsch ministerie nog in het onzekere is, worden er reeds allerlei geruchten verspreid omtrent een aanstaande verandering in het personeel der Engelsche gezanten. Lord *Granville*, zegt men, heeft zijne demissie geëischt, en mede waarschijnlijk hetzelve door lord *Palmerston* betrekende met *Hayesbury*. De beide staatslieden te erkende vijanden waren van de vermindering der zoogenaamde liberale beginselen. Moet dit een halstotter opzichten zoudt *sir Charles* nog het eerst in aanmerking komen. Men wil men dat ook [de Engelsche gezant te Ma-

stricht, de heer *Thiers* reeds werkelijk op zijn terugkeer is. Volgens de *Gazette de France* zoudt men in 's Konings raad op nieuw over het verlenen eener amnestie hebben geraadpleegd, en hielden de ministers, die vroeger tegen dezen maatregel stemden, onder anderen de heer *Thiers*, zich thans voor dezelve verklaard. Intusschen is de commissie van het hof der peers bezig om haar rapport in orde te brengen, en wordt alles voor de zitting van den 21sten december voorbereid.

— Men wil te Marseille dat de Fransche gezanten uit België hebben ontvangen tot den 20sten oktober. Dezelve betrekken dat de onderdrukking van de Belgische opstand was uitgebroken, doch, omtrent den 10den dat het *Abraham* haren gelucht is de omstandigheden omtrent te dragen. Deze gisteren was naar de grenzen van België opgehoord, om te gelyk de aanvallen der Pruische troepen, waarvoor men beducht was, te voorkomen, en de opstandelingen, die op deze een wijtplaats moesten te zoeken, de vlugt af te snijden.

— Men heeft berigt uit Madrid ontvangen tot den 12den, vermeldende dat in de hoofdstad alles rustig was, doch dat in de omliggende provincies een groote gisting heerste, die althans werd aangewakkerd door de voordracht omlange door de aanhangers van den *Carlos* gemaakt, en de wetteloosheid waarin de troepen der Koningin eenen geringen tijd hebben doorgedragt. Hetgeen men wenschte dat *Mex* thans met nadruk den vrede zoude nemen. De kamer van afgevaardigden heeft in de afdeling van de liden de discussie geopend over het ontwerp van wet waarbij de stedelijke schutterijen zullen worden georganiseerd. Na heiligen debatten was de eerste bepaling, volgens welke deze burgerwapening geheel onder het gezag der civiele autoriteiten wordt gesteld, aangenomen.

— Eeden (21 November) waren de fondsen genoteerd: 5 pCt. kont. 105,70; op tijd 105,90; 5 pCt. kont. en op tijd 77,60; Nap. rent. kont. 95,55; op tijd 95,70; Sp. Cortes. 45 1/2; 5 pCt. 27 1/2; Cortes 36 1/2.

— *FRANKRIJK*, den 21sten November.

In de laatste dagen is, behalve *Z. M.* den hertog van Richmond, en den hertog van Nassau, een aantal andere aanzienlijke personen te Berlijn aangekomen. Onder dezelve merkt men op *Z. K. H.* den prins mederegent van Saksen, *Z. H.* den hertog, *Gustaf von Mecklenburg-Schwerin*, *Z. D.* den hertog van *Anhalt-Dessau*, den Sakschen minister van Staat en der buitenlandse zaken, *von Minkwitz*, uit Dresden, den Sakschen buitengewoon gezanten en gevolmachtigden minister aan het Russische hof, *von Litzow*, den generaal-majoor *von Kratz* en anderen. Voor *Z. K. H.* den hertog van Cambridge worden appartementen in gereedheid gebracht. Ook werden, tegen den 20sten, de groothertog en groothertogin van Saksen-Weimar afstiel verwacht.

— Den 12den dezer, in Opper-Silezië, in den ouderdom van 55 jaren, overleden *Z. D.* de landgraaf *Viktor Amadeus van Hessen-Rothenburg*, hertog van *Ratibor*, *von Harfeld* en *Gräy*, zijnde de laatste van zijn geslacht.

Volgens berigt uit Karlsruhe zijn of onlangs door het Roomsche Hof stappen bij de regering van Baden gedaan, te bewijzen, dat de hoogleeraren in de godgeleerdheid, aan de hogeschool te Freyburg van dezelve verwijderd moesten worden, als welke zich, door hunne vreesachtigheden en meer bijzonder door hunne denkbeelden over de afschaffing van de verpoging der gesetelijken tot den *Gongehanden* staat, het misnoegen van den Heiligen Staat op den hof hadden gehaald. De Badensche regering had de bevoegd uit Rome geëischt van de hand gewezen.

— De *Augsburger Zeitung* schrijft, onder dagtekening van den 10den dezer, uit *Wien* het volgende: Het is nu stellig waar, dat de regering van *Prus* aan de vertoogen der Duitsche kabinetten geheel overgevoerd en vervolgens reeds het besluit genomen heeft, om alle personen uit het kanton te verwijderen, die in de staatkundige gewoonten der Duitsche landverkeersstellen enige rol gespeeld hebben. De taal daer betoonde toegelicht zal ongetwijfeld de wederaankomst der thans afgezonden diplomatische betrekkingen met Oostenrijk aanbrengen hebben en vullen tot de voor geheel *Zwitserland* met betrekkinge uitkomsten leiden, dat in de toekomst kantonen en lands van de Duitsche staatkundige plaats zal innemen van het tot hertog van de stelsel van staatkunde, dat menigvuldige betrekkingen met de

buitenland vereenslakte. Het spreekt van zelf dat de tegenwoordige houding der Britsche regering door de natie niet toegelikt en gekeurd wordt. Deze partij vestigt intusschen hare hoop nog op den grooten raad van Bern, die verlangt heeft moet worden, en van welken zij besluiten in haren geest verwacht. Zoo als de zaken evenwel nu staan, kan men het volsteeds de hoop niet op zich in die verwachting bedrogen zal zien."

Op den 15den dezer is de nieuw opgerigte hoogeschool te Bern
plechtig geopend door den rector, *Wilhelm Steiner*, gewezen hooft-
leraar te Dürst, Basel en Zürich.

— Den 15ten dieser waren zu Wexner geschäft: 5 pCt. Metall.
99%; 4 pCt. 91%; Backkuchen 1287; den 14ten 5 pCt. Metall.
99%; 4 pCt. 92; Par. 138½; Lote 553¼; Backkuchen 1290½.

HET BESTAND.

ERSTE ARTIKEL.

Sedert de opening der zittingen van de leden der Staten-Generaal heeft men als het ware er op aangedrongen, dat de Nederlandsche Regering een Bestand zoude sluiten, om aan den tegenwoordigen staat van zaken een einde te maken: men geeft aan, dat de noodzaakelijkheid van wederopstanding der gemeenschap van hand en tijd, met het in opstand verklaarde gedeelte des Rijks zulks vorderen; dat verder de financiële toestand des vaderlands, vooral de hooge lasten, zulks nog meer wenschelijk maken, en men zegt niet in te zien, waarom zulks beneden de waardigheid van onzen Staat zoude zijn. Maar toch de geschiedenis leert, dat Philips II, de toenmalige magtigste Vorst van Europa, wel met de Nederlanden een verbond sloot. Wij voor ons, die even gaarne een einde aan den tegenwoordigen onzekeren toestand verlangen, zien echter de mogelijkheid van het treffen van een Bestand niet in, namelijk, wanneer dat Bestand van duur en in acht genomen zoude worden; wij treffen er ook niet dat voordeel aan boven onzen tegenwoordigen toestand, en, zonder veronderstelling zelve der mogelijkheid, rijst toch nog altijd de vraag, of een Bestand door onze Regering wel zoude kunnen worden aangegaan. Het ligt geenszins in onze bedoelingen om andersdenkenden daarom voor minder goede vrienden des gemeenen Vaderlands te houden, maar wij houden het er voor, dat indien zij, en niet wij, in dwaling mogten verkeeren, zulks ter goeder trouw geschiedt; althans wij voor ons verklaren alleen met dien geest bezield te zijn.

Voorreest, zeiden wij, de *mogelijkheid* van het treffen van een Bestand niet in te zien; en wij vragen, in vollen ernst, met wien toch zoude dit Bestand moeten gesloten worden? Met België? Maar wij kennen toch de goedfrouwigheid van België uit alle hare handelingen, ook sedert de opstand is aangevangen, om daarop niet te veel te moeten rekenen. En gesteld zelfs, dat België getrouw de opgelegde verplichtingen zoude *willen* naleven, zoude het wel sulks *kunnen* doen? Waar toch bestaat die zelfstandigheid, die nationale onafhankelijkheid, die *volle* wil van een krachtadig en door de Natie gerugteund Bestuur, *te* welk dat Bestand zoude kunnen doen eerbiedigen? Heeft de Regering *de facto* aldaar niet zelf middelen buiten de wet wettig, om haar gezag staande te houden, hoe zoude het dan in staat zijn, om, waar het zelf binnenlandsche woelingen niet dan door onteerende middelen kan te keer gaan, hare verplichtingen naar buiten te doen eerbiedigen? Maar wat is toch België? Voor ons is en blijft het een deel van het koninkrijk der Nederlanden, 't welk door eenen gewapenden opstand zich aan het gezag der wet heeft onttrokken; doch wat is het voor de andere Europeesche mogendheden? Heeft het de eigen, dommelijke kenmerken eener vrije, onafhankelijke (*non de droit mais de fait*), en door eigene krachten eerbied of ontzag afdwielende Natie? Zoude het, wij zeggen niet bespottelijk, maar met de waarheid strijdig zijn, aan hetzelfde die onmisbare hoofdeigenschappen toe te kennen?

Wat toch is België anders dan een *créature* van de Fransche en Engelsche ministerien der bewegingspartij? Is deszelfs verschijning op het staattooneel niet *éphémère*, waar deszelfs bestaan wel strekt afhankelijk van de *politieke inzigten*, van twee, nu wel bevriende, maar elkander altijd vijandig geweest zijnde Volken? Of blijkt Het niet ten volle, dat België gehoorzaamt aan den invloed van Frankrijk? Zijn deszelfs belangen niet geheel ondergeschikt gemaakt aan de handelsinzigten van Engeland? Is een dergelyk land, waarin twee partijen twisten en alle middelen aanwenden om de volkenmassa voor zich te winnen, om er eigen voordeel mede te doen, zonder 's lands algemeen welzijn, maar alleen die der aangekleefde partij te behartigen; — een land, 't welk niet den minsten waarborg kan aanbieden, voor de inachtneming en de duurzaamheid van een Bestand; een land, dat beangstigd zondriet, bedrukt voor Het onafzienbaar toekomstige, bij elk verwisselend vreemd kabinet, is zulk een land geschikt, als het mogelijk, om er een Bestand mede te sluiten? Wie gelooven zelfs niet. Maar zoude men dan dit Bestand niet kunnen doen waarborgen door Frankrijk en Engeland of deszelfs door al de leden van het Viervoudig Verbond? Maar wie zoude

Verdragen willen aangaan met Staten, wier Regeringen of zelve niet gezeteld zijn, of wier staatkundige stelsels veranderen van den eenen dag tot den anderen? Hij die de wispeltugigheid van het Fransch Bestuur, al ware het maar die van in de jongste dagen, beschouwt, zal het durven vragen, om, met eenigen schijn slechts van zekerheid, eenig Verdrag in het Staatkundige aan te gaan? Wie wil met een Bestuur, 't welk geene vaste beginselen volgt, maar aan den leidband loopt van de bijzondere inzichten van enkele personen, zyne dierbaarste regten verpanden? Of zoude Engeland meerder aanspraak mogen maken op vertrouwen? Maar waar is dat gebleven de bezworene handhaving der traktaten van 1815, wier deugdelijkheid juist de rijk des aanstoots voor de bewegingspartij is geworden? Zal eene Regering, die te midden van den zollen vrede de behulpzame hand biedt aan Nederlands vijanden, tot dezelfde beroering en tot het voortduwen naar den afgrond, al heeft het dan toch niet gebaat, vertrouwen kunnen inboezemen aan een rechtschapen en altijd trouwhartig en aan verdragen vasthoudend Volk, 't welk met dezelfde Bestuur eenstemmig denkt? met eene Regering voor wie alle middelen tot eigen voordeel goed zijn, en bij wie de vorming van het ministerie eene staatkundige conceptie is, die met de goede trouw en de beginselen der zedekrede niets gemeens heeft? Wij willen niet eens nagaan, of persoonlijke haat van enkele leden van het Engelsche ministerie bovendien niet soms het ziele hebbe toegebracht, tot het schendig slepend houden onzer heilige aangelegenheden, waar men tegen ons het regt des sterksten uitoefende, bij het eigen handhaven onzer regten: maar is dat ministerie dan niet gedurende bijna vier jaren, met geringe wijziging, geduld geworden? Er valt dus voor Nederland bij geene mogelijkheid een bestand te sluiten met België, noch met dezelfde staatkundige beschermers Frankrijk en Engeland; en het zoude eene *amère dérision* wezen, als men van den staatkundigen invloed van Spanje of Portugal zoude willen ophalen. Het zoude onnodig zijn, om verder over dit onderwerp te handelen, maar wij willen in een volgend artikel aantoonen, dat zoo zelfs de mogelijkheid daar was, pen Bestand niet meerdere voordeelen voor onzen Staat zoude opleveren, hoven onzen tegenwoordigen toestand, in de nader te onderzoeken veronderstelling, dat ons Rijk een Bestand voorgezeten konnen aangaan.

Berigten uit het gebied van Kunsten en Nijverheid

Wijze om hoofden van levende personen in gips af te nemen. — Op de volgende wijze kan men zelfs zonder eenige vreemde hulpmiddelen het hoofd in gips afbeelden. Men make van leem of klei eene holle figuur of bak-holte, waarin het hoofd liggen kan, zoodat, wanneer men er zich rugge-lingen inlegt, het leem aan den hals aansluit, en juist dezelve met gips, welke met water aangelengd is. Het hoofdhaar moet men vooraf geheel afsnijden, of ten minste zeer kort maken, en dan met gesmolten talk be-stryken, opdat zij glad aan het hoofd plakken, voorts nog eens strek met olie, waarna men zich ruggelingen in de gipsbrij legt, en wacht, tot dat de-zelve vast geworden is. Zijn de haren afgesneden en behoorlijk vetgemaakt, zoo zal men, zonder dat er uitgerukt worden, het hoofd uit den vorm kunnen brengen. Deze vorm beantwoordt nu aan de achterhoofd des hoofds. Men bewerk het nu met een ander gips, en laat het weder in, laat den rand van de gipsbrij op de gipsbrij van de eerste vorm mede eenen om den hals, en laat het weder in. Het gips van de eerste vorm is nu goudvlies, steekt in de gipsbrij van de tweede vorm, en de adem te kunnen halen, en nadat men het gips van de eerste vorm uitgetrokken heeft, laat men er gips opgieten. Daar deze aan de met olie bestreken randen van den ouden vorm niet vastkleven, kan het hard worden den vorm losmaken. Beide vormen worden nu op nieuw met olie bestreken, zamengevoegd, gips er ingegoten, en nadat deze hard geworden is, de vorm weggenomen. Het gelaat kan men ook alken zoo nabootsen, dat men in eene met gips gevulde leem-holte een pijpje aanbrengt, dat er doorgaat en tot het adamscheppen door middel van den mond dient, en dan lood-regt het gelaat en in doppelt. Snijdt men het haar niet af, en wordt het afgietsel enigzins onnaauwkeurig, men moet aldan het haar met vet smeren en glad strijken, vervolgens ook met wat olie, waardoor men bewerkt, dat er geen haar in de gips blijft steken en uitgerukt wordt. De gipsbrij is nu hard, en men kan het hoofd er uit. Het vervaardigde afgietsel kan met eene verw van loodwit overstreken worden, om het witter en gladder te maken. In Engeland heeft men ook eene ingrijpse bedacht, om de hoofden van personen, staande na te bootsen.

Houtsnijkunst. — Professor Houtsnijder te Weenen, heeft tegenwoordig eene aanzienlijke werkplaats (*atelier*) voor de houtsnijderij, welke door den Prins van Saksen-Coburg en Gotha, die nu in Weenen woont, is gesticht. Hij heeft reeds 20 leerlingen, zoo zeer in zwang gekomen zijn. Niet minder dan 14 jonge lieden leeren bij hem in hout snijden. Hij heeft onlangs eenige belangrijke stukken, waaronder een gezigte boven van den Ararat naar beneden, voor BROCKHAUS, en een Ecce-homo naar PIETRI in schaaftmanier voor de boekdrukkerspers vervaardigd.

Middel om de kaarsen niet te snuiten. — Hervoor liet WALKER te Lyon zich kort geleden octrooi verleenen op een middel om vet welzighis het oude bekende, namelijk de kaars onder sekeren hoek te laten branden, waartoe men vroeger den hoek van 45° nam. WALKER geeft aan dat licht slechts eenen hoek van 30°. De reden, waarom men zulke heilende kaarsen niet behoeft te snuiten, is daarin gelegen, dat het einde der pit in plaats van inruiten in de vlam te zijn, aan den kant derzelfde onsteekt en hier tot asch verbrand wordt, welke afvalt. De pitten moeten goed gemaakt zijn en de kaarsen geen aflopend vet bevatten.

De afte. Goudhandelaren en Goudsmeeden van het Rijk.

Königreich der Niederlande

deducting op een wijze door een hulper te laten overnemen.